

[Thorkil Kristensen.]

er det klart, at hvordan dette vil komme til at forme sig i fremtiden, er et spørgsmål om praksis i administration og navnlig i lovgivning, og det er derfor noget, der angår den til enhver tid siddende regering og det til enhver tid siddende folketing i fællesskab.

Vi har nu, da vi desværre var nødt til at skynde os på grund af valutasituationen, måttet løse det akutte problem for en meget stor del ved at skaffe nye indtægter til statskassen. Det er jo den metode, man må anvende, når man kun har kort tid til sin rådighed; men der er næppe tvivl om, at når det gælder om langtidspolitik, må vi i højere grad se på statsbudgettets udgiftside, således som jeg flere gange har haft lejlighed til at fremhæve det også fra denne talerstol. Det er et spørgsmål om lovgivning i de store spørgsmål. Det vil komme til at dreje sig om meget vigtige ting i de kommende år.

Der har fornylig været forhandlet om den sygehuslov, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen lige talte om. Her ser det desværre ud til, at et stort flertal i det høje ting vil vedtage en betydelig forhøjelse af udligningsfondens tilskud til de kommunale sygehuse, hvad jeg for min del meget beklager. Jeg mener ikke, det havde været nødvendigt. Man kunne have løst amtskommunernes problemer indenfor amtskommunerne ved en omlægning af den amtskommunale beskatning.

Der er dog større problemer fremover. Jeg skal blot nævne pensionsordningen for statens tjenestemænd, som jo i kraft af inflationen har fået et andet og for staten kostbarere indhold end oprindelig tilsigtet. Jeg skal endvidere nævne det store problem om en folkepension, hvor jeg håber der efterhånden vil gøre sig en mere forsigtig vurdering gældende end den, man ofte har hørt udtryk for.

Vender vi os til det mere praktisk foreliggende, er der også ting, vi kan se på i dag. Jeg har i de sidste dage i det om disse lovforslag nedsatte udvalg fremdraget visse spørgsmål overfor den højtærede finansminister, og jeg tillader mig at gentage et par af dem her.

Vi har jo alle diskuteret boligstøtte-lovgivningen meget i disse dage, og det er

klart, at dette er et af de vigtigste punkter, når det drejer sig om sparsommelighed og stabilitet i den økonomiske politik. Boligstøttelevgivningen og de dertil knyttede udgifter er naturligvis først og fremmest et spørgsmål om den kommende nye lovgivning på dette område — dette spørgsmål er for tiden til behandling i et folketingsudvalg, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpå — men det er også et spørgsmål om administrationen af den allerede gældende boligstøttelevgivning. Jeg tænker her specielt på et forhold, som jeg tidligere har nævnt, også ved de senere års finanslovedebatter, nemlig den administrative nedsettelse af renten for de allerede bestående boligstøttelån. Jeg har forleden dag i udvalget rettet en henstilling til den højtærede finansminister om gennemførelse af en vis forhøjelse for lånene fra de senere år, således at vi kan spare nogle af statens udgifter, og således at vi her kan komme mere på linie med det, der vil komme i den nye lov. Jeg har forstået den højtærede minister således, at hans svar var imødekommende, men jeg beder den højtærede minister sige et par ord derom her fra talerstolen.

Jeg nævnte dernæst en bemærkning, som forekom i den højtærede finansministers tale ved fremsættelsen af de her foreliggende lovforslag for en halv snes dage siden, hvor han først talte om det såkaldte spareudvalgs arbejde og derefter sagde, at nu havde han ladet foretage en fornyet gennemgang af statsbudgettet for at se, om man kunne videreføre nogle af de sparebestrebelse, der var behandlet i dette udvalg. Jeg beder den højtærede minister her gentage i hovedtrækkene den redegørelse, han på min foranledning gav i udvalget for disse overvejelser om fremtidige besparelsesmuligheder.

Jeg rejste endelig i udvalget et tredje spørgsmål, nemlig om det konkrete indhold af det, der står i den økonomiske årsoversigt på side 22, sp. 1 forøden og sp. 2 foroven, om tilsigtede nedskæringer af tilskuddene til vejarbejder og skolebyggeri, idet jeg forstod, at regeringen også her regnede med besparelsesmuligheder. Jeg beder også her den højtærede minister gentage i hovedtrækkene, hvad han svarede på min henvendelse forleden i udvalget.

Løvrigt er det klart, at dette problem om